

ΟΙ ΑΜΑΖΟΝΕΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΑΡΧΙΑΣ

Συχνά αγαπώ να περιδιαβαίνω στις πέριξ της Ακροπόλεως οδούς και να παρατηρώ τις διάφορες αρχαιότητες. Ο Παρθενώνας και το Ηρώδειο, η Αρχαία Αγορά, ο Ναός του Ηφαίστου (Θησείο) και η Στοά του Αττάλου, ο Αρειος Πάγος. Ο Αρειος Πάγος και οι Αμαζόνες.

Εδώ θυσίασαν στον πατέρα τους, τον Θεό του πολέμου Αρη, όταν ήρθαν για να πολεμήσουν ενάντια στους Αθηναίους, ενάντια στους Έλληνες. Κι ήταν εκείνες οι μάχες πράγματι σφοδρές και ιδιαίτερα άγριες, όπως μας μαρτυρούν τα γλυπτά στις μετόπες διαφόρων ναών, από τον Παρθενώνα και τον Ναό του Ηφαίστου μέχρι την Κάτω Ιταλία και την Ανατολία. Μακρινή ανάμνηση των αμαζονομαχιών ακόμα και για κείνες τις εποχές.

Παρατηρώ τα βράχια της Ακρόπολης, τα άγρια κι απόκρημνα βράχια. Σε τούτα τα βράχια θελήσανε να σκαρφαλώσουν οι Αμαζόνες για να ελευθερώσουν τη βασίλισσά τους. Κι αγκομαχούσανε τα άλογά τους, άτια μαθημένα στις στέπες και στον ανοιχτό ορίζοντα. Κι αγωνιούσαν κι εκείνες, γυναίκες δυνατές, μαθημένες στον ανοιχτό πόλεμο της στέπας, στις μονομαχίες.

Κι η μορφή της Αντιόπης να προβάλλει πάντα αέρινη, πάνω από τα βράχια, πάνω από την Ακρόπολη. Για την τιμή τους πολέμησαν οι Αμαζόνες, για την χαμένη βασίλισσά τους, το θήραμα του Θησεά. Κι η Ελευθερά, η Ελευθερά, που κατά τον Πρέσφιλντ αγαπούσε την Αντιόπη, δυο φορές με δύναμη και ορμή πολεμούσε. Η Ελευθερά που το όνομά της σημαίνει ελευθερία. Μια γυναίκα που με αυταπάρνηση πολέμησε για την αγαπημένη της και για τον λαό της.

Τούτες οι σκέψεις με κατακλύζουν κοιτάζοντας τα άγρια τούτα βράχια. Και ήταν πράγματι πολλές οι προσβολές από τους Έλληνες, οι προσβολές και οι απώλειες. Να μνημονεύσουμε την βασίλισσα Ιππολύτη; Την Ιππολύτη που θανάτωσε ο Ηρακλής για να πάρει την περίφημη ζώνη της, σύμβολο γυναικείας δύναμης κι ανεξαρτησίας. Να θυμηθούμε κι όλες τις Αμαζόνες που σκότωσε μονομαχώντας μαζί τους; Τις αγέρωχες πολεμίστριες που έδωσαν τη ζωή τους για την υπεράσπιση της βασίλισσας και κατ' ουσίαν της ίδιας τους της ανεξαρτησίας κι ελευθερίας.

Οι Έλληνες ήταν επικίνδυνοι. Ήταν οι πατριάρχες που έρχονταν να ανατρέψουν το μητριαρχικό σύστημα αξιών, χωρίς σεβασμό στη γυναίκα, στην ελευθερία, στην ανεξαρτησία της. Ήταν οι πατριάρχες που αλύπητα χτύπησαν έναν περήφανο μητριαρχικό λαό.

Δεν είχαν άλλη επιλογή οι Αμαζόνες παρά να τους πολεμήσουν. Να αμυνθούν και να τους πολεμήσουν. Κι όχι μόνο για τις βασίλισσες κι αγαπημένες τους. Διακυβεύονταν πολύ περισσότερα πράγματα εκείνες τις παραγμένες εποχές.

Ένα ολόκληρο κοινωνικό σύστημα, ένα σύστημα κοινωνικών αξιών, αρχών και αντιλήψεων κατέρρευε. Η μητριαρχία κατέρρευε και με βία και ορμή ανερχόταν η πατριαρχία.

Οι Αμαζόνες πολέμησαν, πολέμησαν μέχρις εσχάτων για την υπεράσπιση της μητριαρχίας, της μητριαρχικής τάξης πραγμάτων. Πολέμησαν με αυταπάρνηση θυσιάζοντας τα πάντα.

Όμως, δεν ήταν γραφτό να διασωθεί, δεν ήταν γραφτό να διασωθεί η μητριαρχία. Οι Έλληνες επικράτησαν, οι πατριαρχικοί και μισογύννηδες Έλληνες.

Να τις σκεφτείς τις Αμαζόνες. Να τις σκεφτείς τις Αμαζόνες όταν βρεθείς κάτω από την Ακρόπολη, κάτω από τα άγρια βράχια. Είναι το πιο δυναμικό αλλά και το πιο πικρό κομμάτι της ιστορίας των γυναικών. Το αίμα τους έχει ποτίσει την αττική γη. Η θυσία τους για όλες τις γενιές των γυναικών κι η ήττα τους, η κατάπτωση ενός ολόκληρου φύλου. Ο ηρωισμός τους μας φέρνει από τα αρχέγονα μονοπάτια στους σημερινούς αγώνες για την απελευθέρωση των γυναικών.

Να τις σκεφτείς τις Αμαζόνες, τις αγέρωχες και δυνατές πολεμίστριες. Τις Αμαζόνες με τις δυνατές, ηρωικές καρδιές. Τις Αμαζόνες που χαράσσουν στο μέλλον την πορεία από το χθες.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας,
Ρούλα Σκούταρη
scoutari@otenet.gr

[αρχική σελίδα](#)

[ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ](#)

[Περί βιολογικού και κοινωνικού φύλου](#)